

blev nævnt af forskellige Talere, og som det fremgaar ganske særlig af Bilagene, i saadanne økonomiske Vilkaar, at det vil være ganske umuligt ikke at imødekomme deres Krav. I modsat Fald vil de gaa deres Vej, søge ind i andre Stillinger eller gaa helt til Grunde, de vil i det hele taget ikke kunne virke som Lærere ved disse Skoler. Selv om ikke de 300,000 Kr. skulde gaa helt til Lærerlønningerne, tror jeg, at Skolerne nødvendigvis vil faa Brug for dem til Anskaffelse af nyt Materiel o. lign., som under de nuværende Forhold er meget dyrt.

Det ærede Medlem nævnedede en hel Del andre Ting af mindre Betydning, som efter min Mening nærmere hører hjemme under Forhandlingen i et Udvalg eller ved Ministerkonference dér. Det ærede Medlem nævnedede f. Eks., at Kravet om de 27 Timer ikke var godt begrundet. Nej, men Begrundelsen er dog af en saadan Art, at Ministeriet vanskeligt kan komme udenom den, naar Kommunerne hævder, at de af Hensyn til deres øvrige Personale vil være nødtte til at kræve det. Endvidere nævnedede det ærede Medlem, at der ikke i Slutningen af §4, hvor det bestemmes, at $\frac{2}{5}$ af Skoleafgiften tilfalder Staten og $\frac{3}{5}$ den paagældende Kommune, var gjort Rede for, hvorledes de $\frac{3}{5}$ skulde fordeles imellem de forskellige Kommuner, hvis der gik Elever fra en Kommune til en anden. Jeg vil med Hensyn til dette Punkt henvise det ærede Medlem til det kommunale Udvalgs Betænkning, hvori der findes mellemkommunale Refusionsbestemmelser, men dem har man ikke villet sætte ind i Lovforslaget for ikke at gøre det alt for voluminøst, man mente, at det fulgte af sig selv, at det maatte være saaledes. Der er altsaa allerede gjort et Forarbejde, men naar der senere træffes en Ordning, maa der fastsættes visse Bestemmelser herom, som maa sættes ind i den Ordning, der træffes mellem Staten og Kommunerne. (*Kragh*: Kommunerne udenfor de tre, som Talen er om?) Ja, det staar der ogsaa. Alle disse Ting mener jeg imidlertid er Smaa Ting, der maa forhandles om i et Udvalg.

Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) maa jeg rigtignok sige overraskede mig ved, efter hvad jeg har hørt af det ærede Medlem under Forhandlingerne i det kommunale Udvalg, intet at have lært og intet at have glemt. Det var aldeles den samme Tankegang, det ærede Medlem nu fremsatte, som han fremsatte dér, og hvis det konservative Folkeparti helt igennem har den Anskuelse om Skoleforhold, som det ærede Medlem fremførte, tror jeg, at det vil blive ganske umuligt at faa Lovfor-

slaget igennem. Imidlertid maa jeg trøste mig med, at det ærede Medlem sluttede sin lange Tale med bestemt at fastslaa baade for sit eget og sine Partifællers Vedkommende, at hvad han her havde udtalt ikke var noget Ultimatum, det maa give mig et Haab om, at det virkelig vil være muligt at faa en Forhandling med det ærede Medlem og hans Partifæller.

Jeg er fuldstændig enig med det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) i, at man ikke kan gaa med til den Tankegang, at man ikke skulde kunne sætte en Grænse for, hvor langt man kan gaa op med fri Undervisning. Hvad er nemlig det ærede 3die Medlem for 2den Kreds' Tankegang? Det er denne, at hvis vi indfører fri Undervisning for Børn af Forældre med en Indtægt af 4,000 eller 5,000 Kr. og derunder, vil vi let komme til at skabe et litterært Proletariat, fordi der naturligvis blandt de Forældres Børn findes ogsaa en Del ubegavede, dovne og umulige Børn, og dem kunde man saa risikere at faa ført frem til Landets højeste Undervisning. Nu vil jeg gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vi har noget, der hedder Optagelsesprøver, og vi har noget, der hedder at flytte Børn fra en Skole til en anden, og noget, der hedder Eksaminer o. s. v. Hvis det ærede Medlem nu havde staaet op og sagt: Jeg vil anse det for nødvendigt for at forhindre, at alt for ubegavede og dovne Børn skal faa Lov til at gaa igennem, at man faar skærpede Bestemmelser, saa det noget kan forhindres, saa vilde jeg have sagt, at det ærede Medlem førte en fornuftig Tale, som man kunde høre paa, og som han muligvis havde Ret i. Det er muligt, at vi skulde have skærpede Bestemmelser dér. Men naar det ærede Medlem siger: Dette skal vi forhindre ved en Pengegrænse, saa kommer vi ind i det ganske ufornuftige, thi saa siger man: Det gør ikke noget, at man i Skolen har de Børn, naar de kan betale, for sig, fordi deres Forældre har over 4,000 eller 5,000 Kr. — thi det er vel ikke det ærede Medlems Mening at ville paastaa, at ubegavede og dovne Børn kun findes blandt dem, hvis Forældre har under 4,000 eller 5,000 Kr., det ærede Medlem maa vel mene, at de ogsaa kan findes mellem dem, der har større Indtægter —, altsaa, siger det ærede Medlem, det gør ingen Ting, at de gaar i Skolen, de maa gerne være der; naar de bare har Pengene, saa gør det ikke noget. Dette er en pædagogisk ganske uforsvarlig Tankegang. Det kunde maaske føre til nogle store Rigmandsskoler, men det vil det ærede Medlem jo heller ikke have. Skal man have en almen Skole, maa